

Op 'n mooie haarefsdag

Bekant aal onze lezers zalle 't versie 'Op 'n mooie Pinksterdag' kanne uit de musical Heerlijk duurt 't langst. D'n êeste Nederlanse musical uit de geschiedenis. De tekste wazze van Annie M.G. Schmidt en Harry Bannink schreef de meziek. Leen Jongewaerd en André van den Heuvel speulde mee en zette Pinksterdag op de plaet.

Toe 'k kort geleeje met êên van de aandere bestuursleeje van de Stichting Struikelstêene op weg gong naer Barchem, 'n durrepie in de Gelderse Achterhoek, drong't liedjie í m'n hêd. 't Was nie zôzeer de tekst die naer bovene borrelde, maor meer 't weergevoel. Een mooie, zonnige dag. Weliswaer in de haarefst, mor 't had ok voorjaer kanne weze.

We reeje naer 't durrep om d'r aanwezig te weze bij 't onthulle van 'n monementjie. Bedoeld voor 't Joodse maaisie Elly Sanders. Zij wier, tien jaer oud, in augustus 1943 deur twêê zôgenaomde Jodejaogers opgehaold bij 'n afgelege boerderij aan de Vordenseweg. Ze was daer begin 1942 deur heur ouwers ondergebracht. 't Was de manne te doen om de premie, want voor elleke aangebrochte Jood wier fl. 7,50 gevange. Koppeld was de daervoor denigrerend gebruikte taarem. Voor dà geld hadde ze een raais uit Amsterdam en 'n wandeling van twêê uur van 't dichsbijzjnde traainstesjon over.

Waerom gonge me hêêlemael naer Barchem? Elly had ok 'n zussie en 'n broertie. Die twêê kaander (Marleentjie - 8 jaer oud en Bertie van 4) weunde bij de femilie Hollebrands in de Hugo de Grôôtstraet in Slierecht. Ok deuze kaander wiere op percies dezellefden dag in augustus 1943 opgehaold. Voor hullie kwam maor êên Jodejaoger langs. Wat had dien etterbak geluk! Twêê Joodse kaandere, dus vijftien gulde verdiend. Voor Marleentjie en Bertie lagge me 'n paor jaer geleeje Struikelstêene en dus wazze we d'r graeg bij toe ok voor hullieze grôôte zus een monementjie wier onthuld.

De zon scheen, 't was windstil en we aaindigde ons bezoek deur 'n kijosie te neme bij de boerderij van boer Eggink. De plek waer Elly ondergedoke was. De huidige beweuners vertelde dà ze van mense uit de buurt hoorde, dat Elly zeker nie d'n êênigste onderduiker was op de boerderij. Ze weze ons op 'n plek in 't veld achter de boerderij, waer in d'n ôôlog een hol was gewist. Daerin broche de onderduikers de nacht deur. Overdags hielepe ze 'n handjie mee op de boerderij. In die tijd was de boerderij nog goed zichbaor; nou is ze hêêmel omgeve deur opgaond groen. Tusse 't groen en de leste zonnestraole van d'n dag waonde 'k me hêêl eve in de tuin van Eden. Mor dà gevoel paste nie goed bij 't verhaol over Elly.

Drie knaoke voor 't leve van 'n kaaind...

Gert